

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg anerkender fuldstændig, at de ændringsforslag, der er stillet, retter op på en række af de problemer, der lå i det oprindelige forslag. Men det er pudsigt – eller rettere sagt lidt tragikomisk, kan man sige – når hr. Ole Stavad siger, at der i de eksempler, jeg nævner, virkelig er sket forbedringer. For det er der ikke.

Kl. 11.05

Det er sådan med erhvervs sygdomme, at erhvervs sygdommen starter, i det øjeblik erhvervs sygdommen er blevet erkendt, i det øjeblik det rent faktisk viser sig, at vedkommende har en sygdom og det rent faktisk viser sig, at denne sygdom eventuelt, sandsynligvis, kan henføres til arbejdet. Sådan har det været indtil videre, sådan vil det også være i fremtiden. Til gengæld tager hr. Ole Stavad fuldstændig fejl ved at sige, at der også skal være en erkendelse af, at man kan få en erstatning, for det ved man først, når sagen er slut.

Det, der er problemet, er lige præcis de eksempler, hvor man kan sige, at folk undlader at køre en arbejdsskadesag, men det kan der være mange gode grunde til. Det er jo det, jeg forsøger at illustrere. Ude i virkelighedens verden er der rigtig mange gode grunde til, at folk faktisk ikke kører deres arbejdsskadesag i første omgang, i anden omgang, i tredje omgang osv. Det er lige præcis der, hvor det her forslag – uanset ændringsforslagene – stadig væk er et problem. Og jeg ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er taletiden klart overskredet.

Så er det hr. Ole Stavad for svar på en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg mener, at vi netop har gjort os meget, meget umage med i de forhandlinger, vi har ført, og i de ændringer, der ligger til afgørelse nu, at tage højde for, at arbejdsskadeområdet er et særligt område, og at vi har forsøgt at tage højde for, at der er en række situationer, hvor folk er bekymrede for at anmelde, ikke mindst hvis man er i et stadigt ansættelsesforhold. Derfor har det også været meget vigtigt for mig med de kontakter, som jeg og kolleger har haft ud af huset, med praktiske folk, der arbejder med arbejdsskader, og at de har nikket og sagt, at de var meget gla-

de for, at vi har nået en løsning af den karakter, som vi har gjort her.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg har bare et enkelt spørgsmål til hr. Ole Stavad: Er vi ikke enige om, at alle de kontakter, der er kommet til udvalget – alle de kontakter, der er kommet til udvalget – har sagt, at den bedste løsning er at holde arbejdsskadeområdet ude af den her lovgivning, sådan at de nuværende forældelsesfrister var bevaret? Er vi ikke også enige om, at det forslag kunne vi godt have stillet? Vi kunne godt have været enige om i udvalget at sige: Vi holder arbejdsskadeområdet uden for det her forslag, når man nu alligevel vil lave særregler. Men det er øjensynlig ikke det, hr. Ole Stavad ville sige. Han vil øjensynlig sige: O.k., det her kan man sige er den næstbedste – man kunne også sige den næstværste, men lad os bare sige den næstbedste – løsning.

Men den bedste og den eneste rigtige løsning, som ikke ville have ført til forringelser, havde været at bevare forældelsesreglerne, som de er i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Så kan jeg sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, at det med de kontakter, jeg har haft ud af huset, ikke har været en entydig tilbagemelding: I skal endelig bare for enhver pris bevare det, der er. Der har også været en optagethed af, at vi får fundet en endelig løsning i det her, så vi kan sige, at vi ikke risikerer, at et andet flertal på et andet tidspunkt vender tilbage med noget, der er ringere.

Så summen af de overvejelser, som i hvert fald jeg har været inde i, er, at vi har fundet en løsning, der er særdeles tilfredsstillende, hvis det kommer til at virke, som det har været vores forudsætning, når vi har siddet og drøftet det omkring bordet.

For mig har det været afgørende med hensyn til de sager, der dukkede op, da Højesteret for få år siden ændrede 5-års-forældelsen til en 20-års-forældelse, som gjorde, at der var over 300 sager, der blev gentaget med ganske betydelige erstatninger, at det billede, vi har fået i drøftelserne fra arbejdsskadestyrelsesfolkene, er, at de sager ville være blevet løst, hvis vi havde haft de regler, vi nu lægger op til at få, sådan at vi ikke vender tilbage til en problemstilling, der ligner den, vi havde under den gamle 5-års-forældelse; men netop det, at 5-års-forældelsen træder i kraft på